

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Ihnáta a soudců Mgr. Petra Nováka a JUDr. Jaroslavy Míketové rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. července 2021 o odvolání **obžalovaného:** [REDAKCE] narozený [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 23. 3. 2021, č. j. 66 T 101/2020 – 186,

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného [REDAKCE] se podle § 258 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu napadený rozsudek **ruší** a za podmínek § 259 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu se nově rozhoduje:

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu se obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] v [REDAKCE] bytem [REDAKCE] **zprošťuje obžaloby** pro skutek, že

dne [REDAKCE] kolem [REDAKCE] na ulici [REDAKCE] po předchozím požití drog řídil osobní motorové vozidlo zn. [REDAKCE] [REDAKCE] majitelky [REDAKCE] přičemž byl na ulici [REDAKCE] stavěn a kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž orientační test DrugWipe 5S u něj vykazoval pozitivní výskyt amfetaminu, metamfetaminu a cannabis, kdy z následného odběru biologického materiálu provedeného dne [REDAKCE] v [REDAKCE] hodin bylo zjištěno, že tento obsahuje 502 ng/ml metamfetaminu a 38 ng/ml amfetaminu, v době řízení se tedy nacházel ve stavu intoxikace metamfetaminem, kdy z objektivního hlediska u něj byly narušeny schopnosti racionálně vnímat realitu, adekvátně reagovat na situace a koordinovat své chování, tudíž se nacházel ve stavu vylučujícím bezpečné řízení motorových vozidel,

tím měl spáchat přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku,

nebot' skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

- 1 Okresní soud v Bruntále v hlavním líčení dne 23. 3. 2021 uznal obžalovaného vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, a odsoudil jej podle tohoto ustanovení k trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon podle § 81

Shodu s prvopisem potvrzuje: arie Bočková

- odstavec 1, § 84 a § 85 odstavec 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou roků a šesti měsíců, za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Současně podle § 85 odstavec 2, tr. zákoníku obžalovanému jako podmínku osvědčení uložil povinnost zdržet se po dobu trvání zkušební doby užívání omamných a psychotropních látek a na výzvu probačního úředníka tomuto umožnit vstup do obydlí a bezpodmínečně se podrobit kontrole, zda je takovými látkami ovlivněn. Dále podle § 73 odstavec 1, 3 tr. zákoníku obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 4 roků.
2. Proti rozsudku včas a řádně podal odvolání obžalovaný [REDAKCE], ve kterém uvedl, že je zaměřeno proti všem výrokům rozsudku okresního soudu, neboť okresní soud nesprávně vyhodnotil provedené důkazy, zejména výpověď svědkyně [REDAKCE] a výpověď svědka [REDAKCE] a neuvěřil jeho obhajobě. Okresní soud bezdůvodně neuvěřil výpovědi svědkyně [REDAKCE] naopak uvěřil výpovědi svědka [REDAKCE], ačkoliv tato výpověď neodpovídá ostatním provedeným důkazům. Zdůrazňuje, že vozidlo řídil na trase v délce pouhých 12 kilometrů, takže pokud bylo podání přijato policií, muselo to být ještě před zahájením samotné jízdy nebo na samotném počátku. Ani chování na místě kontroly nevypovídá o tom, že by věděl o tom, že požil návykové látky, nechtěl se nějak kontrole vyhnout, souhlasil s krevní zkouškou. Sám připustil, že později pocíťoval účinek návykové látky, avšak během jízdy nic takového necítil. Okresní soud také nedostatečně přihlédl k tomu, že svědkyně [REDAKCE] je bezúhonnou osobou, na rozdíl od svědka [REDAKCE], který byl již vícekrát odsouzen pro trestnou činnost spojenou s distribucí drog. Z těchto důvodů navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.
 3. Z podnětu odvolání Krajský soud v Ostravě jako odvolací soud dle § 254 tr. řádu přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné.
 4. Po přezkoumání řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, krajský soud nezjistil žádnou vadu, které by měla vliv na výroky rozsudku okresního soudu, protože okresní soud provedl v hlavním líčení důkazy v souladu s trestním řádem a v rozsahu, který mu umožňoval bez pochybností ve věci rozhodnout (§ 2 odst. 5 tr. řádu).
 5. K námitkám proti nesprávnému hodnocení důkazů krajský soud konstatuje, že okresní soud hodnotil důkazy v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 tr. řádu avšak nevyvodil z nich správné závěry. Okresní soud se podle názoru krajského soudu nedostatečně věnoval podstatné okolnosti, kterým je v dané věci anonymní oznámení. Proto krajský soud za souhlasu obžalovaného a státního zástupce přečetl výpověď svědka pprap. [REDAKCE], policistu, který prováděl kontrolu obžalovaného, a z jeho výpovědi zjistil, že z obvodního oddělení dostal hlášení, že bylo přijato anonymní oznámení přímo na obvodní oddělení [REDAKCE] podle kterého má řídit větší motorové vozidlo řidič pod vlivem návykových látek. Podle popisu zastavil vozidlo, které řídil obžalovaný [REDAKCE] na němž však nepozoroval známky požití návykové látky. Sám obžalovaný uvedl, že určitě žádné návykové látky před jízdou neužil. Z výpovědi tohoto svědka bylo také zjištěno, že kontrolu vozidla řízeného obžalovaným prováděl asi půl hodiny po přijetí oznámení. Ze zprávy Policie ČR krajský soud zjistil, že nebylo možné zjistit anonymního oznamovatele a nebyl ani zjištěn čas přijetí anonymního oznámení. Výpověď svědka [REDAKCE] je tak jediným důkazem, ze kterého lze zjistit konkrétní časové souvislosti mezi jízdou obžalovaného a silniční kontrolou policie. Tato skutečnost je důležitá pro posouzení, zda anonymní oznámení bylo přijato policií před jízdou obžalovaného, nebo až během jízdy v důsledku způsobu jízdy obžalovaného. Vzhledem k tomu, že podle mapy vzdálenost mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] činí asi 10 km, a doba jízdy asi 10 minut, přičemž z výpovědi obžalovaného, svědkyně [REDAKCE] a svědka [REDAKCE] vyplývá, že jeli přímo do [REDAKCE] cestou nikde nezastavovali ani neodbočovali, je zřejmé, že anonymní oznámení bylo podáno ještě před tím, než obžalovaný začal řídit motorové vozidlo. Z toho podle názoru krajského soudu vyplývá, že toto anonymní oznámení mohli učinit pouze 3 lidé a to obžalovaný, svědkyně [REDAKCE] nebo svědek [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] k takovému jednání jistě neměl žádný důvod,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

- svědkyně [redacted] jako přítelkyně obžalovaného, která v celém trestním řízení tvrdí, že obžalovaný nepožil žádné návykové látky, logicky neměla žádný důvod oznamovat jízdou obžalovaného, takže jako oznamovatel zbývá svědek [redacted]. Jediné vysvětlení, jak mohl tento svědek vědět, že obžalovaný požil návykové látky, v daném případě pervitin, je ten, že mu je dal do kávy, jak to tvrdí obžalovaný [redacted] svědkyně [redacted]. K osobě svědka [redacted] bylo zjištěno, že již byl odsouzen za distribuci drog, mj. i pervitinu, z čehož vyplývá, že mohl mít pervitin, který dal obžalovanému do kávy. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie znalkyně [redacted] krajský soud shodně jako okresní soud zjistil, že účinek metamfetaminu je rychlý, neboť se rychle vstřebává do krve a nástup je tak možný asi za 30 min. po požití, což je údaj, který odpovídá nejdříve vypití kávy s metamfetaminem a poté jízdě do [redacted] a odběru krve. K tomu, zda metamfetamin v kávě ovlivnil chuť kávy se nelze jednoznačně vyjádřit. U pravidelných uživatelů se postupně vyvíjí tolerance k účinkům drogy a u těchto uživatelů může být někdy silnější subjektivní účinek pocíťován až s pozdějším nástupem, což odpovídá výpovědi obžalovaného. Ze znaleckého posudku znalce [redacted] z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie u výsledku i v hlavním líčení krajský soud stejně jako okresní soud zjistil, že nelze stanovit, že obžalovaný poznal již během jízdy, že je pod účinkem pervitinu. Zda si osoba uvědomuje, že je pod vlivem návykové látky nelze z obecného hlediska jednoznačně stanovit, neboť účinky jsou individuální, člověk nemusí na sobě poznat, že něco takového v sobě má. Znalec uvedl, že když slyšel výpověď obžalovaného, tak on nepopírá, že si uvědomoval, že je pod vlivem návykové látky, ale až v pozdějším časovém horizontu. V tu dobu jestli neregistroval nějaké vegetativní příznaky, tak si to nějak zvláště uvědomovat nemusel. Z uvedených důkazů vyplývá, že obhajoba obžalovaného není obecně ani v konkrétních podrobnostech nevěrohodná, a s ohledem na časový souvislosti od nahlášení anonymního oznámení, dobu jízdy a čas kontroly hlídkou policie nelze jednoznačně nebo aspoň s pravděpodobností hraničící s jistotou vyloučit verzi, kterou ve své výpovědi předkládá obžalovaný [redacted] a která je podporovaná výpovědí svědkyně [redacted].
6. Krajský soud konstatuje, že v daném případě jsou pochybnosti o vině důvodné, neboť trestní zákoník vyžaduje k trestnosti trestného činu podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky úmyslné zavinění podle § 15 tr. zákoníku. V daném případě však nebylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný [redacted] požil pervitin vědomě a poté vědomě řídil motorové vozidlo, protože po hodnocení důkazů bylo zjištěno, že stejně reálná možnost je, že pervitin požil nevědomky při pití kávy, a je proto přijatelné, aby byla použita zásada v pochybnostech ve prospěch obžalovaného (pravidlo in dubio pro reo).
7. Jelikož krajský soud zjistil, že chybí subjektivní znak trestného činu, tj. zavinění podle § 15 tr. zákoníku, není projednáváný skutek trestným činem, a proto byl obžalovaný podle § 226 písmeno b) trestního řádu po zrušení napadeného rozsudku krajským soudem v Ostravě zproštěn obžaloby.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 14. července 2021

JUDr. Milan Ihnát v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková